

[Aage Frandsen.]

mindre end en typograf, også får fuld dækning. Det må det vist være. Men vi kan diskutere den mere konkrete udformning, når engang et lovforslag skal behandles, men princippet om fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste er det afgørende.

Så sagde bl. a. den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Dinesen: ja men hvad er fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste? Så må jeg spørge hr. Erling Dinesen: hvad er 90 pct., som man i øjeblikket giver? 90 pct. må, så vidt jeg ved, være 90 pct. af de 100 pct. Hr. Erling Dinesen har selv været med til at gennemføre den nuværende ordning, og man kan da sige sig selv, at man kan køre med en ordning med 90 pct. med en form for loft, så kan man også lave en ordning, der siger 100 pct. uden loft, og så kan vi godt snakke om loft senere. Det har jeg sagt før. Men man prøver altså at afvise vores dagsordensforslag, som indeholder et centralt princip, ved at henvise til nogle enkelte små detaljeproblemer eller til en enkelt akademiker.

Videre vil jeg sige, at det er fantastisk også at høre hr. Melchior, som talte om solidaritet — hr. Melchior talte ligefrem også om, at man skulle give fuld dækning — sige, at man ikke skulle bruge de arbejdsløse på samme måde, som man kunne bruge nogle syge til at fremskaffe en vaccine, men når vi så skal diskutere det konkrete forslag, så falder hr. Melchior fra.

Jeg har brugt en del tid til at forklare vores forslag og netop understrege, at der er tale om et princip, og det er også udgangspunktet, når jeg nu kort skal tage stilling til det socialdemokratiske dagsordensforslag, som jeg også betragter som en række principper, som vi ikke er enige i i detaljer, hvis de udformes på en bestemt måde, som vi ikke kender helt præcis, fordi der er en række upræcise ting, men det er en række principper. Det drejer sig f. eks. om punktet om boligforligets aftale om 40.000 boliger om året. Vi går ind for 40.000 boliger om året, men hvilken finansieringsform det drejer sig om, står der ikke præcis her, hvilken kvota af almennyttigt byggeri eller parcelhuse står der heller ikke noget om her, men 40.000, det er vi enige om.

Det samme gælder spørgsmålet om egnsudviklingsmidlerne. Vi kan også støtte, at

de øges, men så sandelig under bestemte forudsætninger: at de går de rigtige steder hen, og at lønmodtagerne får kontrol med midlerne.

Vedrørende en eksportkreditordning, gælder det samme igen, at den kan udformes på en rigtig måde, som i konkret lovforslag ser god ud, og som vi kan støtte, den kan også udformes på en forkert måde, så vi ikke kan støtte den, men princippet støtter vi.

Det samme gælder også punkt 10, som vi fortolker på vores måde, nemlig at det er en eller anden form for sikring af lønmodtagernes medejendomsret, men det er så sandelig ikke det socialdemokratiske forslag, vi forestiller os her. Princippet, som ligger i en række forslag om lønmodtagernes medejendomsret, går vi naturligvis ind for, men ikke det socialdemokratiske forslag — det har vi diskuteret før her i folketinget.

Derfor må man sige, at dette dagsordensforslag indeholder, hvad man kan kalde alt godt fra havet, en hel masse punkter, som jo heldigvis kunne være på én side, som vi da kan overskue nogenlunde, men det indeholder ikke noget præcist. Hvis dagsordensforslaget vedtages, skal man formentlig diskutere i lange, lange tider, hvordan det konkret skal udformes. Det tager vi ikke stilling til her, vi tager stilling til nogle principper. Derfor kan vi stemme for dagsordensforslaget ud fra, at det er nogle principper, som vi fortolker på vores egen måde, og som socialdemokratiet måske fortolker på en anden måde. Netop ud fra det, at vi tager stilling til nogle principper, både når det drejer sig om vores dagsordensforslag og om det socialdemokratiske dagsordensforslag, vil det sige, at hvis der nu skulle ske det, at det socialdemokratiske dagsordensforslag om en hel masse beskæftigelsesfremmende foranstaltninger ikke blev vedtaget — det kunne jo ske — så mener jeg virkelig, at der var en anledning for socialdemokratiet til at sige: nu kunne vi ikke få disse beskæftigelsesforanstaltninger igennem i principform, men så drejer det sig i hvert tilfælde om i principform at få slået fast, at de mennesker, der bliver kastet ud i arbejdsløshed, ikke skal betale det. Derfor vil jeg endnu en gang alvorligt bede socialdemokratiet om at overveje, hvis deres dagsordensforslag ikke bliver vedtaget, så at stemme for vores dagsor-